

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 2230/21

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ד' מינץ

המערער: אסף אביזוהר

נ ג ד

המשיבים: 1. יואל לוליאן
2. יוסף לוליאן

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי חיפה בת"א
035892-02-19 שניתן ביום 26.01.2021 על ידי כבוד
השופטת א' וינשטיין

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

השופט י' עמית:

ערעור על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטת א' וינשטיין) מיום
26.1.2021 בת"א 35892-02-19, בגדרו הוחלט על דחיית תביעת המערער וזאת חלף
בקשתו להפסקתה על דרך של מחיקה.

1. המערער, שלטענתו הוא המטפח ובעל הזכויות בזן מוגן רשום של פרי הפפאיה
המכונה "זן האורורה" (להלן: זן האורורה), נקשר עם המשיבים בהסכם שותפות
שבמסגרתו הוענקה להם זכות מותנית לגדל בשטחם את זן האורורה בתמורה להעברת
תגמולים מן הפדיון לידי המערער ובכפוף לכך שהבעלות בזן האורורה תיוותר ברשותו.
בשלב מסוים נתגלעה בין הצדדים מחלוקת שעניינה בהפרות הדדיות של הסכם השותפות
(בעניין זה מתנהל בין הצדדים הליך משפטי בבית משפט השלום בחיפה בגדר ת"א
45862-12-16). המערער סבר כי המשיבים המשיכו לגדל בשטחם את זן האורורה חרף
פקיעתו של הסכם השותפות בעקבות המחלוקת המתוארת, ועל כן הגיש נגדם תביעה
לבית המשפט המחוזי בחיפה בעילה של הפרת זכות המטפחים בזן האורורה בניגוד לחוק
זכות מטפחים של זני צמחים, התשל"ג-1973 ובעילות נוספות. לשם תמיכה בטענותיו
הגיש המערער לבית המשפט מספר חוות-דעת של מומחה מטעמו (להלן: המומחה),
בגדרן נטען כי הפירות הגדלים בשטחם של המשיבים משתייכים לזן האורורה שהזכויות

בו שייכות למערער, ולא לזן אחר של פרי הפפאיה (המכונה "זן הפרדייז") כפי טענת המשיבים.

2. המומחה נחקר על חוות-דעתו במסגרת דיון הוכחות שהתקיים ביום 20.12.2020. לקראת תום הדיון פנה בית המשפט לבא-כוח המערער וציין כי עליו לשקול את המשך ניהול ההליך בהינתן הקשיים שעלו מעדות המומחה. בין היתר צוין כדלקמן:

"אדוני צריך לשקול את ההערות שהושמעו במהלך הדיון היום. העדות המשמעותית היא העדות של המומחים כאן בתיק, ואני חושבת שאחרי ששמענו את העד המומחה מטעם התובע [המערער], יש קושי [...] כרגע הדברים שנשמעו מפי המומחה מקשים מאוד על לראות איך אפשר שהתובע יוכיח את הנטל שמונח על כתפיו ויוכיח אחרת [...] אני סבורה שיש קושי משמעותי, והתיק הזה, כפי שהבהרתי גם בדיון האחרון, שרציתם להביא עדים כאלה ואחרים, עדי הזמה, עניינים, כל זה הוא לא לב העניין. השאלה אם התובע יכול להוכיח כאן, ברמת ההסתברות הנדרשת, הפרה, והעדות של המומחה לא היתה פשוטה היום" (עמודים 171-172 לפרוטוקול הדיון, שצורף כנספח 9 לכתב הערעור).

נוכח הערות בית המשפט התגלעה מחלוקת בין המערער ובין בא-כוחו בכל הנוגע להמשך ניהול ההליך. על רקע זה הודיע בא-כוח המערער לבית המשפט כי הוא מתפטר מייצוגו. משכך, עתר המערער לדחיית דיון ההוכחות הנוסף ובהחלטתו מיום 3.1.2021 קיבל בית המשפט את בקשתו אך השית עליו הוצאות בסכום של 5,000 ₪ בשל "הפגיעה בזכויות הנתבעים [המשיבים – י"ע]". ביום 19.1.2021 הגיש המערער, בעצמו, בקשה להפסקת התביעה על דרך של מחיקתה ללא צו להוצאות, וזאת בהתחשב בהערותיו של בית המשפט בנוגע לסיכויי תביעתו בדיון מיום 20.12.2020. לחלופין וככל שבקשתו תידחה, ביקש המערער לדחות את מועד דיון ההוכחות בשישים ימים על מנת לאפשר לבא-כוחו החדש ללמוד את התיק. המערער עתר בנוסף, לעיון חוזר בהחלטה מיום 3.1.2021 ולביטול ההוצאות שנפסקו לחובתו. המשיבים, מן העבר השני, התנגדו לבקשת המערער על כל חלקיה וביקשו כי יינתן פסק-דין הדוחה את התביעה תוך פסיקת הוצאות משפט לטובתם.

3. ביום 26.1.2021 קיים בית משפט קמא דיון בבקשת המחיקה במעמד הצדדים, כאשר המערער היה מיוצג לצורך הדיון על ידי בא-כוח אחר, שהצהיר כי התייצב על מנת לייצג את המערער בבקשת המחיקה בלבד. בתום הדיון, ניתן פסק-דינו של בית המשפט,

שבגדרו קיבל את עמדת המשיבים והורה על דחיית התביעה. תחילה סקר בית המשפט את התנהלותו הדיונית של המערער בצינו כי "תיק בימ"ש, כפי שהוא מצוי במערכת נט המשפט, מעיד על ריבוי הבקשות וההליכים שהיו בתיק זה, לרבות בנושא גילוי המסמכים". בית המשפט המשיך ותיאר את השתלשלות העניינים בדיון ההוכחות מיום 20.12.2020, כלהלן:

"העדות המשמעותית ביותר, בהליך זה, שהינו הליך של טענה להפרת זכויות מטפחים, הינה העדות של המומחה אשר תפקידו היה להדגים מהי ההפרה בזן שרשום על שם התובע [המערער – י"ע] ע"י הנתבעים [המשיבים – י"ע] אשר מגדלים פפאיה במטעים מטעם. המומחה מטעם התובע נחקר בחקירה נגדית [...] במלוא העדינות האפשרית, ובשים לב לעובדה כי ביהמ"ש נוכח לדעת כי במועד הדיון עצמו בלבד המומחה מטעם התובע הינו כבד ראייה, עדותו של המומחה מטעם התובע בחקירתו הנגדית היתה בעייתית מאד [...] אפנה למען הדוגמא לצורך זה לשאלות שנשאלו ע"י ביהמ"ש אל המומחה, למשל בעמ' 71 ו-72 לפרוט' הדיון, וכן לשאלות והאמירות שהתקבלו מפי המומחה בתשובה לשאלות ביהמ"ש בעצמו בעמ' 73-74 לפרוט' הדיון. זאת אך כדוגמא לקושי שהתעורר בעדותו של המומחה [...] דוגמאות נוספות מצויות במסגרת חקירתו הנגדית של המומחה לכל אורכה, וניתן לעיין גם בשאלות שנשאל המומחה בחקירתו ע"י ב"כ הנתבעים, כמו גם בשאלות שביהמ"ש הרגיש צורך לשאול על מנת להבין מדוע קבע המומחה את אשר קבע, כאשר לכל אורך חקירתו הנגדית נמצאות תתי הבחנות שלא מצאו את ביטויין בחווה"ד, כאשר תתי הבחנות אלה צצו ועלו בחקירה במזיד בכל מקום בו התקשה המומחה לתת תשובה קונקרטית לשאלות שנשאל. בשל הרושם שנוצר כתוצאה מחקירתו הנגדית של המומחה, אשר כאמור לעיל עדותו היא זו המכרעת בבחינת השאלה האם הרים התובע הנטל המונח על כתפיו עפ"י הדין להוכיח כי הנתבעים הפרו את זכויותיו בזן האורורה-מצוין ע"י ביהמ"ש [...] כי ראוי שהתובע ישקול את ההערות שהושמעו במהלך הדיון, וכי התובע יבין כי קיים קושי ושצריך לקחת בחשבון ביחס להמשך התביעה. ביהמ"ש המליץ כי הצדדים יבואו בדברים".

בהינתן האמור לעיל, נקבע כי בקשת המערער להפסקת התביעה אינה אלא ניסיון לבצע "שידוד מערכות" בדמות ביטול הליך ההוכחות והגשת חוות-דעת של מומחה אחר, לאחר הפקת לקחים באשר לכשלים שנפלו בחוות-הדעת של המומחה מטעמו ובכך "להתחמק מבעד לדלת צדדית על מנת למנוע הכרעה". בהינתן השלב המתקדם בו מצוי ההליך ובכך שכלל עדי התביעה נשמעו, נקבע כי אין מקום להורות על הפסקת התביעה

לפי תקנה 154 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: התקנות). זאת, מתוך רצון לשמור על האינטרסים של המשיבים ובפרט משהמערער שינה את דעתו וציין כי אינו מתחייב לוותר על חקירת עדי המשיבים במועד מאוחר יותר וכי בכוונתו להגיש תביעה נוספת נגד המשיבים. בנסיבות שבהן המערער בחר מלכתחילה שלא לחקור את עדי המשיבים ובהתחשב בכך שאין בעדות המומחה כדי להרים את הנטל להוכחת הפרת זכויותיו הנטענות של המערער על-ידי המשיבים – נקבע כי דין התביעה להידחות, והמערער חייב בשכר טרחת המשיבים בסכום של 35,000 ש"ח ובצירוף הוצאות משפט בסך 10,000 ש"ח. כן נדחתה בקשת המערער לעיון חוזר ברכיב ההוצאות שנכלל בהחלטה מיום 3.1.2021 וזאת "בשל דחיית מועד ההוכחות יום לפני מועד ההוכחות, כאשר ברור היה שהנתבעים [המשיבים – י"ע] נערכו כבר לדיון, והוציאו הוצאות לצורך זה".

4. מכאן הערעור דנן בו שב המערער, שאינו מיוצג, על הטענות שהעלה בבית המשפט המחוזי. המערער סקר בהרחבה את הרקע העובדתי והלין על כך שזכות הגישה לערכאות נפגעה בעניינו עת נדחתה בקשתו להפסקת ההליך, כמו גם על ההוצאות שהושתו עליו בבית המשפט המחוזי. בין היתר, המערער שב וחזר על בקשתו החלופית להחזיר את הדיון לערכאה קמא לצורך השלמת הליך ההוכחות (חקירת עדי המשיבים) והסיכומים.

5. דינו של הערעור להידחות על הסף לפי תקנה 138(א)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: התקנות החדשות).

כפי שצוין בפסק הדין, המערער כיוון לכך שייעשה שימוש בסמכות הנתונה לבית המשפט בהתאם לתקנה 154 לתקנות ויורה על הפסקת התביעה. לא אחת נקבע ביחס לסמכות זו כי השאלה המרכזית שתיבחן בעת דיון בבקשת תובע להפסקת תביעתו היא באיזו מידה מהווה הבקשה שימוש לרעה בהליכי משפט ועד כמה תפגע הפסקת ניהול התובענה בנתבע (רע"א 3876/09 ח'שיבון נ' ח'שיבון, פסקה ח' (25.8.2009); רע"א 3771/12 המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול") נ' קבודי, פסקה 6 (8.7.2012); עניין אלפיהום, פסקה 10). עוד נקבע, כי בית המשפט ייתן משקל לשלב הדיוני שבו נמצא ההליך ולאינטרס הציבורי של מניעת השחתת זמן שיפוטי לריק (עניין אלפיהום, פסקאות 11-12). מלאכת האיוון בין השיקולים הנוגדים אשר תוארו לעיל מסורה לידי הערכאה אשר דנה בתיק, ונתונה לה הסמכות אף לקבל את הבקשה בתנאים שייראו לה (תקנה 154(ב); רע"א 136/18 פלוני נ' שידותי בריאות כללית, פסקה 5 (19.3.2018), והשוו לתקנה 44 לתקנות החדשות המקנה לבית המשפט סמכות דומה. אציין כי בתקנה 44 אין

התייחסות מפורשת לאפשרות להפסיק תובענה בתנאים אך אין להסיק מכך כי מתקין התקנות ביקש לשלול סמכות זו מבית המשפט, ולא כך עולה מדברי ההסבר בהם נאמר כי תקנה זו מקנה לבית המשפט סמכות בדומה לתקנה 154. ובכלל, מתקין התקנות החדשות יצא מנקודת הנחה כי לבית המשפט סמכות רחבה לגבי אופן ניהול הדיון מתחילתו ועד סופו, כך שאין מקום לפרט כל סמכות נלווית, וראו והשוו לפסק דיני בע"א 9368/17 מדינת ישראל, משרד הבריאות נ' פלוני, פסקה 10 (23.2.2020), שם נקבע כי בית המשפט רשאי להתנות בתנאים גם מחיקה מחוסר מעש על פי תקנה 156 לתקנות. ובענייננו, הסמכות להורות על הפסקת תובענה, כוללת בחובה ממילא סמכות להורות על הפסקתה בתנאים, בהתאם לפסיקה. להרחבה ראו רע"א 7070/14 עזבון המנוח מוחמד מוסטפא יוסף אבו ליל ז"ל נ' עזבון המנוח שריך עומר אלפהום, פסקה 8 (14.1.2015) (להלן: עניין אלפהום)).

6. ככלל, רשאי בית המשפט לדחות בקשה של תובע להפסיק תובענה או לקבל את הבקשה (בתנאים כאלה ואחרים) ולהורות על מחיקת התביעה. בענייננו, בחר בית המשפט לדחות את התביעה. האם היה מקום לעשות כן?

בקשת המערער להפסיק את התובענה נעשתה שעה שההליך נמצא בשלב דיוני מתקדם ביותר, לאחר הליכים שהתקיימו בבקשה לסעד זמני, הליכי ביזיון, ושמיעת כל עדי המערער. דחיית התביעה במקרה דנן לא נעשתה כדחייה על הסף, אלא כדחייה לגופה של תביעה, בסוף שמיעת פרשת התביעה, לנוכח קביעתו העובדתית של בית המשפט המחוזי כי אין בעדותו של המומחה מטעם המערער כדי להרים את נטל ההוכחה להפרת זכות המטפחים של המערער בזן האורורה. במצב דברים זה, אין מקום להקנות יתרון דיוני בלתי הוגן למערער ולאפשר לו להגיש בבוא היום תביעה חדשה, או למצער לקבוע כי נקודת הסיום של תביעתו הנוכחית תהיה נקודת ההתחלה של התביעה החדשה. במקרה שלפנינו אף לא היה מקום להסתפק בקביעת תנאים למחיקה בהתחשב בשלב שבו מצוי ההליך. המשמעות של הפסקת התביעה בשלב זה, תוך שהמערער מצהיר כי בדעתו להגיש תובענה חדשה, היא שיהא על בית המשפט שידון בתביעה החדשה להתרשם אף הוא באופן בלתי אמצעי מן העדים שכבר העידו בתביעה הנוכחית, דבר שיש בו כדי להוביל לבזבוז זמן שיפוטי ויאפשר למערער "מקצה שיפורים".

יפים לענייננו הדברים שנאמרו בעניין פאהום:

"בהחלט יתכן כי במהלך הדיון בתובענה הראשונה רכש הנתבע יתרון כלשהו וכל מטרתו של התובע בהפסקת

התובענה, היא לגרום לביטולו של אותו יתרון (עניין קבודי, פסקה 6). יתרון זה עשוי להיות ממצא עובדתי מסויים שנקבע לטובת הנתבע, חוות דעת מומחה מטעם בית המשפט אשר מסקנותיה אינן נוחות לתובע, או רצון בהחלפת המותב הדין בתיק. גם לשלב שבו מצוי הדיון יש משקל בהחלטה [...] מקום בו ההליכים הגיעו לשלב מסויים, אין לאפשר לתובע שהביא את עניינו לפני בית המשפט ונוכח שאין הדין נוטה לטובתו, להתחמק מבעד לדלת צדדית על מנת למנוע הכרעה [...]."

על בעל דין לרכז את ראיותיו ולהתכונן היטב למשפט. ההליך המשפטי אינו "שיטת מצליח" שבו ניתנת לתובע הזדמנות שניה למקצה שיפורים מקום שבו כשל מלהוכיח את תביעתו. הניסיון להשיג יתרון דיוני בדרך של הפסקת התובענה על מנת "לשפר עמדות" גובל בשימוש לרעה בהליך השיפוטי כאמור בתקנה 4 לתקנות החדשות הקובעת כי "לא יעשה בעל דין או בא כוחו שימוש לרעה בהליכי משפט" (רע"א 4921/09 הכשרת הישוב חברה לביטוח בע"מ נ' רשיד, פסקה 4 (21.9.2009); להבחנה בין שימוש לרעה לבין חוסר תום לב ראו רע"א 8921/20 *SKS Holding LLC* נ' גיל אורן, עו"ד (13.5.2021)). הדברים נכונים עוד יותר לנוכח עקרונות היסוד שבחלק א' לתקנות החדשות, ואפנה להוראת תקנה 5 לתקנות אלו הקובעת כלהלן:

איזון אינטרסים

5. בית המשפט יאזן, לפי הצורך, בין האינטרס של בעלי הדין ובין האינטרס הציבורי; לעניין זה, 'אינטרס ציבורי' – נגישות הציבור למערכת בתי המשפט לרבות קיומו של דיון משפטי צודק, מהיר ויעיל, חיסכון במשאבי זמן ועלויות, מניעת הכרעות סותרות ומניעת שימוש לרעה בהליך השיפוטי.

אזכיר כי תקנה 180(א) לתקנות החדשות קובעת כי "חלק א' לתקנות אלה יחול על כל עניין אזרחי המובא לפני בית משפט" ותקנה 180(ג)(1) לתקנות אלו קובעת כי חלק א' של התקנות יחול גם על הליכים שנפתחו עוד קודם ליום תחילתן של התקנות.

על האינטרס הציבורי כשיקול העומד בפני עצמו, עמד בית המשפט עוד קודם לתקנות החדשות, כפי שנאמר בעניין פאהום:

"בהחלטה בבקשה להפסקת תובענה לא נפקד גם מקומו של האינטרס הציבורי, למניעת השחתה לריק של זמן שיפוטי יקר. אינטרס מערכתי זה לניצול נכון של

המשאבים המוגבלים אינו כלכלי גרידא, אלא מגלם ושומר על זכותם החוקתית לגישה לערכאות של בעלי הדין כולם. בתובענה שבה הושקעו משאבים רבים, הן של הצדדים, הן של בית המשפט, והיא בשלה (או כמעט בשלה) למתן פסק דין, מן הראוי גם לשקוד על כך שפרות ההשקעה לא ירדו לטמיון".

איננו צריכים להרחיק עדותנו. המערער עצמו, בהודעתו לבית המשפט מיום 24.1.2020 הסביר מדוע הוא מבקש להפסיק את התביעה: "אני גם מבין שבית המשפט הנכבד יכול לדון רק על פי הראיות שבפניו, ולפיכך אין טעם בהמשך ניהול התביעה באופן שהאמת לא תתברר באופן חד משמעי". הנה כי כן, המערער הבין כי דין תביעתו להיכשל, והוא ביקש להשיג יתרון דיוני בדרך של "מקצה שיפורים" בתביעה חדשה שתוגש על ידו.

7. בקשתו של המערער להפסיק את התובענה באה בתום פרשת התביעה. במצב הדברים הרגיל, ספק אם רשאי בית המשפט לדחות את התביעה בתום פרשת התביעה בדומה לטענת "אין להשיב אשמה" במשפט הפלילי. עם זאת, מקום שבו ויתר הנתבע על הבאת ראיות מטעמו, שאז מביא ויתור זה לסיום פרק ההוכחות במשפט, אין מניעה לעשות כן (השוו לרע"א 3312/04 אשורנס ג'נרל דה פרנס נ' הכונס הרשמי בתפקידו כמפרק בנק צפון אמריקה בע"מ, פ"ד ס(3) 245, 257-260 (2005); רע"א 4433/05 לימון נ' מדינת ישראל משרד הבריאות (19.3.2007)).

במקרה דנן, המערער הוא שהודיע לבית המשפט יום לפני המועד שנקבע להוכחות כי אין בכוונתו לחקור את עדי המשיבים במועד שנקבע לכך, ומשכך, רשאי היה בית המשפט לדחות את התביעה על סמך הראיות שהביא המערער. ודוק: לא נעלם מעיני כי לאחר מכן המערער ביקש לחזור בו, אלא שבית המשפט דחה את בקשתו ולא בכדי, ובנקודה זו אעמוד על השתלשלות הדברים.

המערער שחרר את בא כוחו מייצוג, ובית המשפט הבהיר בהחלטתו מיום 28.12.202 כי אין בכוונתו לדחות בשל כך את המשך שמיעת הראיות שנקבע ליום 4.1.2021. ביום 30.12.2020 חזר המערער ופנה בבקשה לדחיית מועד שמיעת הראיות לפחות למשך 30 יום. בהחלטתו מיום 3.1.2021, נעתר בית המשפט לבקשת המערער, הורה על ביטול הישיבה שנקבעה ליום 4.1.2021 ודחה את המשך שמיעת הראיות ליום 25.1.2021.

ביום 19.1.2021 הגיש המערער בקשה להפסקת התובענה. ביום 21.1.2021 הגישו המשיבים את תגובתם לבקשה, שבגדרה התנגדו נמרצות לבקשה ועתרו לדחיית התביעה. המשיבים ציינו בבקשתם כי אם המערער סבור שיש ממש בתביעתו ייכבד ויחקור את המשיב ואת המומחה מטעם המשיב. המשיבים חזרו והדגישו כי הם עותרים להכריע בתביעה וכי "הם נדרשים להביא עדיהם והם נכונים לעשות כן בישיבת ההוכחות הקרובה ובאם התובע מבקש לחקורם הם לרשותו [...] שיתכבד ויודיע באם הוא מבקש לחקור את הנתבע והמומחה מטעמו וכל זאת תוך חיוב התובע בהוצאות. באם התובע אינו מתכוון לעשות כן, יתבקש בית המשפט להורות על דחיית התביעה תוך חיוב התובע בכל הוצאות הנתבעים...". ביום 24.1.2021 השיב המערער לתגובת המשיבים וחזר על בקשתו להפסיק את התובענה.

בהחלטתו שניתנה באותו יום הבהיר בית המשפט כי ככל שהמערער מבקש להמשיך בניהול התביעה הרי שהדיון יתקיים כסדרו, אך אם המערער עומד על בקשתו למחיקת התביעה אזי יתקיים דיון בבקשה לנוכח עמדת המשיבים כי יש לדחות את התביעה. או-אז הודיע המערער כי "לא אוכל לקיים מחר דיון הוכחות ואין בכוונתי לחקור מחר את עדי הנתבעים [...] לפיכך, לפי החלטת בית המשפט הנכבד, הדיון יעסוק בבקשתי למחיקת התביעה" (הדגשה הוספה – י"ע). ביום 25.1.2021 הודיע בית המשפט לצדדים כי עקב אילוצי בית המשפט הדיון הקבוע לאותו יום מבוטל והדיון בבקשת המערער למחיקת התביעה יתקיים למחרת ב-26.1.2021. המשיבים הגישו בקשת הבהרה האם הדיון נקבע להמשך שמיעת ראיות או לדיון בבקשת המחיקה באשר הם מבקשים להביא הדיון לסיומו והם מוכנים עם המומחה מטעמם לחקירה נגדית וסיום שמיעתו של התיק. בהחלטתו מאותו יום הבהיר בית המשפט כי מאחר שהמערער הודיע שאינו מתכוון לחקור את עדי המשיבים ואין צורך בהתייצבותם, אזי לאור הודעתו מתייתר הצורך בחקירת העדים והמשיבים יהיו רשאים כמובן לטעון בעניין זה במסגרת הדיון בבקשת המערער.

8. אכן, התובע הוא "אדון לתביעתו", אך הליך משפטי אינו תוכנית כבקשתך ובית המשפט הוא האחראי לניהול ההליך כאמור בתקנה 3(א) לתקנות החדשות: "בית המשפט אחראי על ניהול ההליך השיפוטי לשם הגשמת המטרות שביסוד תקנות אלה [...]". המערער נטל על עצמו סיכון שאם תידחה בקשתו למחיקת התובענה, אזי עליו להיות מוכן להמשך שמיעת הראיות לנוכח טענת המשיבים כי מן הדין לדחות את תביעתו. משהסתיימה פרשת התביעה, ומשהודיע המערער כי אין בכוונתו לחקור באותו יום את עדי המשיבים, רשאי היה בית המשפט ליתן פסק דין לגופה של תביעה ולדחות את התביעה לגופה. בנסיבות אלה, המערער "איחר את הרכבת" ואין לקבל את בקשתו

החלופית בערעור דנן, להחזיר את הדיון לערכאה קמא להשלמת הליך ההוכחות והסיכומים. משהטיל המערער את כל יהבו על בקשתו להפסקת התובענה והודיע כי אין בכוונתו לחקור את עדי המשיבים, ומשנדחתה בקשתו לנוכח השלב המתקדם של ההליך והיתרון הדיוני שרכשו המשיבים, אין לאפשר לו להכתיב לבית המשפט מועד הוכחות נוסף מעבר למועד שנקבע.

9. אף אני רואה להתערב בסוגיית ההוצאות שנפסקו לחובת המערער בבית המשפט המחוזי. הלכה עמנו שאין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בשיעור ההוצאות שנפסקו על-ידי הערכאה הדיונית והיא תעשה כן רק במקרים חריגים שענייננו אינו נמנה עמם (ע"א 9535/04 סיעת "ביאליק 10" נ' סיעת "יש עתיד לביאליק", פ"ד ס(1) 391, 395 (2005); רע"א 4772/13 אבו גזאללה חשמלאות רכב בע"מ נ' וולקן מצברים בע"מ, פסקה 2 (26.12.2013); ע"א 3568/16 תיעוש אחזקה ותפעול מערכות בע"מ נ' פקיד שומה כפר סבא, פסקה 101 (16.8.2018); על אופן פסיקת הוצאות בהתאם לתקנות החדשות, ראו ע"א 7440/19 חברת אמבלייז בע"מ נ' Double U Trading Fund Inc, פסקה 25 (27.4.2021), והאסמכתאות הנזכרות שם).

10. סיכומי של דבר, שדין הערעור להידחות בלא צורך בתשובה, וכך אנו מורים.

לפנים משורת הדין, משלא התבקשה תשובה לערעור ובהתחשב באופן שבו הוא הוכרע, לא ייעשה צו להוצאות בערכאה זו.

ניתן היום, י"ט בסיון התשפ"א (30.5.2021).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט